

Бъди по-добър автор! (на научни публикации)

Това есе предлага съвети, които отиват отвъд основните знания за писане на научни публикации и помага на авторите да подготвят техните статии с финес.

Целта на научната статия е да пренесе информация от автора към читателите. Ако статията вече представя факти от изследване, защо трябва авторът да бъде занимаван с финеса ѝ? Има две основни причини:

1. Добре написаните статии ще бъдат по-лесно разбрани от рецензентите. Това означава, че статията ще има по-голям шанс да бъде приета и ще бъде публикувана за по-кратко време с по-малко поправки.

2. Читателите на списанието е по-вероятно да прочетат и разберат по-добре написаните статии спрямо неясни и лошо представени публикации.

Рецензентите и читателите на научни списания са заети хора. Те провеждат техни собствени изследвания и имат собствени статии за написване. Освен това, те имат собствени изисквания за прекарване на служебното и лично време. Срецайки се с лошо написана статия, читателите трябва да вложат усилие за да я прочетат и разберат. Ако не я отхвърлят незабавно, те най-вероятно ще я сложат настрана. След втория опит да я прочетат, те може да решат, че ползата от нея не си струва усилията.

Откритите, разбираеми части от написаното ще бъдат прочетени с лекота, ще бъдат често цитирани и ще донесат широка известност на автора.

Тайната на писането на интересни статии е винаги да ангажираш вниманието на читателя. Автори, които спазват това условие, предават информацията по-ясно от тези, които пишат само за себе си.

Учени, които имат отношението: “Защо трябва да се притеснявам относно как е представено това? Всеки знае какво имам предвид.” са некоректни. **Не всички знаят какво имаш предвид.** Читателите, чиито майчин език не е същия, може и да не знаят, другите учени в тази или други области може и да не знаят. Разумният автор има предвид тези хора.

Заглавие

Доброто заглавие ще привлече читателите, които в противен случай не биха прочели статията. Специалистите изискват 6 до 12 думи, без съкращения и никакви латински имена, ако има аналогични на езика на статията. Започнете с ключови думи, не с ниско въздействащи фрази като “Ефект на ...” или “Влияние на ...”. Не използвайте двусмислени думи.

Абстракт

Абстрактът трябва да е смислен сам по себе си и не трябва да дразни. Той ще бъде прочетен от 50 до 500 пъти повече хора спрямо пълната статия. Затова абстрактът трябва да доставя информация сам за себе си, не само да обещава такава. Никога не използвайте фрази като “... са описани” или “... ще бъдат представени” в абстракта. Вместо това ги опишете, представете информацията. Винаги започвайте с изречение за смисъла и причините за изследването, никога не скачайте директно към задачите или методите. Читател, който прочете абстракт започващ с “Изследван е ефекта на химикал А върху растение Б ...” ще има правото да се запита “Защо е проведено това изследване?”

Общи съвети

Разгледайте вашата статия внимателно за да елиминирате правописни, пунктуационни и граматически грешки. Даже, когато завършите и считате, че вашата статията е перфектна, оставете я настрана за няколко дни и след това я прочетете отново.

Проверете точността на цитатите. Много статии биват изпращани за публикуване с некоректни дати, заглавия и имена на авторите в списъка с цитирана литература. Срещат се случаи на разминаване в годината, името на автора или и двете в статията и тези в списъка с цитирана литература.

Научните редактори и редакторски центрове не трябва да пренаписват лошо написани статии, тази отговорност носят изцяло авторите.

Написване на статията

Организирайте статията така, че да отговаря на четири основни въпроса:

1. Какво съм решил да направя и защо? *Въведение*
2. Как съм го направил? *Материали и методи*
3. Какво разбрах (научих)? *Резултати*
4. Какво значат получените резултати и как са свързани с вече известни неща? *Дискусии и заключения*

Във въведението, дискутирайте само разработки, които са директно свързани с работата, която описвате. Не цитирайте всички статии написани върху темата. Цитирайте най-важните, ключовите. Три или четири цитирания (никога повече от 6) са достатъчни за да подкрепите тезата.

Избягвайте повторения: не повтаряйте абстракта във въведението или въведението в дискусиите. Обаче, повторете известна част от информацията от текста в заглавията на таблиците и фигурите, защото читателите, като цяло, разглеждат таблиците и фигурите преди да прочетат основния текст. В текста се обръщайте (насочвайте) към таблиците и фигурите.

Не смесвайте факти и мнения, когато включвате мнения или размишления, ясно ги отделяйте като такива.

Бъдете кратки и точни, не се разпростирайте. Късите, стегнати статии е вероятно да бъдат приети за публикуване (а струват и по-малко) спрямо дългите, разплутите.

Конструиране на изреченията.

Научните публикации съдържат твърде много изречения в безлична форма. Без значение какво са Ви казали, в научната литература е добре да се използва личната форма. Вместо да кажете “Изследването беше проведено ...” вие можете да кажете “Ние проведохме изследването ...”.

Пасивната форма е коректна и полезна в научните статии, когато не е нужно читателя да знае кой или какво извършва описаното действие. “Посевите бяха поливани веднъж дневно”. С пасивната форма има тенденция да се прекалява и изреченията да стават многословни. (“Счита се, че изключителните резултати, които бяха получени с този инструмент се дължаха главно на усилието, което беше положено за калибрирането му с модел X7.”). Където е подходящо променете пасивната форма с активна (лична):

“Ние считаме, че внимателното калибриране на този инструмент с модел X7 беше главната причина за изключителните резултати, които получихме .”

или по-добре:

“Изключителните резултати, които получихме се дължаха главно на внимателното калибриране на този инструмент с модел X7.”

Като цяло, миналото време е коректно употребено за наблюдения (1), за завършване на действия (2) и за заключения (3):

1. Вредителите тежаха 0,5 g всеки.
2. Те достигнаха края на пътя.
3. Експериментът беше успешен.

Сегашно време се използва за обобщения или общи изказвания:

“Тази машина е най-успешната от своя вид.”

Избягвайте употребата на *и/или*, което като цяло обърква читателя. За щастие почти винаги е ненужно и може да бъде заменено с две допълнителни думи. За пример: “Растенията имаха ниска степен на развитие на семена *и/или* фибри до достигане на зрялост.” става: “Растенията имаха ниска степен на развитие на семена, развитие на фибри или на двете, до достигане на зрялост.”

В много редки изключения, не пишете изречения, които изискват употребата на думата *съответно*. Твърде много изречения са конструирани по този начин: “Водното съдържание беше 92, 128 и 280 g/kg за проба, 5, 6 и 18, съответно.” много по-лесно е да се прочете и разбере: “Водното съдържание беше 92 g/kg за проба 5, 128 g/kg за проба 6 и 280 g/kg за проба 18.”

Употреба на думи

Вие може да елиминирате някои думи без да промените смисъла на изреченията. Думата “*разполагам*” е добър пример, тя може да бъде премахната от почти всяко изречение без загуба на смисъла. “Участъкът беше разположен близо до X.” звучи по-добре като: “Участъкът беше близо до X.” Двете изречения имат едно и също значение. Думата “*разположен*” не добавя нищо. Тук са дадени други две думи, които могат да бъдат избегнати:

“*предшестваща* история” (историята винаги е *предшестваща*)

“*внимателна* проверка, *внимателно* изследване (бихте ли извършили тези действия *невнимателно* ?!)”

Следващите фрази, които често се срещат в научната литература, могат да бъдат елиминирани и никога на липсват.

изглежда, че ...; подчертава се, че ...; факт е, че ...; знае се, че ...; видно е, че ...;

Тук е представен списък на дълги думи и фрази и сравнително по-кратък начин да кажем същото:

Вместо

изглежда да бъде
при липсата на
по-висок в сравнение с
беше определено да бъде
в случай, че
малко количество от
беше променливо
по настоящем

Използвайте

изглежда
без
повече от
беше
ако
малко
се променяше
сега

Заклучение

Писането на научни публикации не е трудно, но не е и толкова лесно, колкото някои си мислят. Практически всеки учен може да пише достатъчно добре, за да бъде разбран от малко хора. Ако искате да направите повече от това, учете се и практикувайте. Вие ще откриете, че далеч по-голям процент от Вашите статии ще бъдат приемани или най-малко ще бъдат приемани значително по-бързо от преди. Кой знае, Вие може да станете един от онези редки учени, които пишат толкова добре, че имат въздействие далеч извън тяхното поле на изследване, без значение колко тясно това поле може да бъде.

Това есе беше вдъхновено от публикации в списание Neurology. Няколко главни редактора, редактори и членове на редакторски центрове разработиха оригинала. След това, редактори от редакторски центрове работеха заедно за актуализирането ѝ. Някои идеи са взети от "How to Copyedit Scientific Books and Journals" by Maeve O'Connor, ISI Press, Philadelphia, PA (1986) и "The Careful Writer" by Theodore M. Bernstein, Athenaeum, New York (1984).

Ревизирана февруари 2002

*Адаптиран, непрофесионален превод на есето "Be a Better Author"
Източник: Интернет
Превел: инж. Николай Димитров*